

λίου χρησιμευόντων ὅπως προσαρμόζεται δι' αὐτῶν τὸ πηδάλιον ἐπὶ τῶν γόμφων τῆς πρύμνης, τῶν καλουμένων βελόνια ἀρσενικά σύνηθ'. 4) Σιδηροῦν ἔλασμα διερχόμενον διὰ τῆς ἐπάνω μυλόπετρας καὶ χρησιμεῦον πρὸς ἀνύψωσιν τῆς Λῆμν. 5) Τὸ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποῦ στήριζεται ἡ φτερωτὴ τοῦ νερομύλου Λευκ. 6) Ἡ ῥάχιν τοῦ σφαγίου μετὰ τῶν πλευρῶν Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσ.) 7) Ὁ τρίτος πρὸς τὴν πρύμνην ἰσὸς βρικίου βραχύτερος τῶν ἄλλων Ἀνδρ. 8) Εἶδος ἰχθύος Λεξ. Βλαστ. 430. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Στρέζ.)

βελονιάζω Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κέρκ. Κύπρ. Λευκ. Νάξ. (Τρίποδ.) Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Μάν. Μεσσ.) Σῦρ. — Λεξ. Περιδ. Βυζ. Μπριγκ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. βελονιάζω Εὐβ. (Κουρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) βελονιάζω Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) βελονιάζω Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἶν.) Μακεδ. (Βλάστ. Σέρρ. Σισάν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) βελονιάζω Μακεδ. (Σέρρ.) βελονιάζω Δαρδαν. Θήρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. (Βάμ. Βιάνν. Σητ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Βυτίν. κ.ά.) Ρόδ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. βελονιάζω Σκῦρ. ἀβελονιάζω Θήρ. Κρήτ. Κύθηρ. βελονιάζω Ἰμβρ. Λέσβ. Μακεδ. (Βελβ.) Σάμ. Σαμοθρ. Στερελλ. (Κλών.) κ.ά. βολονιάζω Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. κ.ά.) βολονιάζω Σίφν. βολονιάζω Σύμ. β'λονιάννου Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βελόνια ἢ βελόνι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Α) Κυριολ. 1) Διαπερῶ τὴν κλωστήν διὰ τῆς ὁπῆς τῆς βελόνης ἐνθ' ἄν.: *Βελονιάζω τὴν κλωστήν πολλαχ.* || Φρ. *Αὐτὸς βελονιάζει τὴν τρίχα* (εἶναι δεξιότατος εἰς τὸ ἐξαπατᾶν) Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. *Ἐμαθα καὶ βελονιάζω καὶ περὶ τὸ μάστορή μου* (ἐπὶ ἀρχαρίου ἀμιλλωμένου πρὸς τὸν διδάσκαλόν του) πολλαχ. Συνών. βελονίζω 1.

β) Διαπερῶ νῆμα διὰ βελόνης εἰς τι, ὀρμαθιάζω πολλαχ.: *Βελονιάζω καπνὸν Καλάβρυτ. Βελονιάζω τὸ φύλλο Τριποδ.* || Ἄσμ.

Τὰ γασσεμὰ βελόνιαζα μὲ μιὰ κλωνὰ μετὰξι Κρήτ. Συνών. ἀραδιάζω Α 2, ἀρμαθιάζω 1, ἀρμαθουλιάζω 1, βουρλιάζω. 2) Διαπερῶ τὰ νήματα τοῦ στημονίου διὰ τῶν μιταρίων Ἰθάκ. Κρήτ. (Σητ. κ.ά.): *Βελονιάζω τ' ἀνυφαντικὸν Σητ.* 3) Διαπερῶ τὰ νήματα τοῦ στημονίου εἰς τὸ χτένι Στερελλ. (Κλών.) 4) Διαπερῶ τὴν βρακοζώνην εἰς τὸ βρακί Κρήτ. Συνών. βρακοζωνιάζω. 5) Νύσσω, τρυπῶ μὲ τὴν βελόνην ἐνιαχ. 6) Συρράπτω Λεξ. Ἐλευθερ. 7) Ράπτω ἀραιά, προχειρῶς Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Συνών. τρυπῶν. 8) Ἀσκοῦμαι εἰς τὴν εὐκόλον χρῆσιν τῆς ραπτικῆς βελόνης Θράκ. (Σαρεκκλ.)

9) Πεταλῶνω, καλιγῶνω Ἡπ.: Φρ. *Βελονιάζει τὸν ψύλλο* (ἐπὶ λίαν εὐφυοῦς, συνών. φρ. *καλιγώνει ἡ πεταλῶνει τὸν ψύλλο*). 10) Εἰσάγω διὰ τομῆς εἰς τὸν μηρὸν κριοῦ τεμάχιον ὅσπου κυνὸς διὰ νὰ καταστήσω αὐτὸν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ γεννώμενα προστατεύομενα τῶν δαιμόνων καὶ ἀπρόσβλητα ἀπὸ ὠρισμένας νόσους Στερελλ. (Αἰτωλ.) 11) Ἀμτβ. γίνομαι ὀξὺς ὡς βελόνη Πελοπν. (Μάν.): Φρ. *Ἡ μῦτι τοῦ βελόνιασε* (ἐπὶ τοῦ λίαν ἰσχυανθέντος).

Β) Μεταφ. 1) Βλέπω μὲ προσοχὴν Πόντ.: *Κορίτζα βολονιάζει.* 2) Βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου, ἐννοῶ Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ.: *Ἐμεῖς συντυχάνομεν τὰ ἐτδεῖνος στέττει τὰ βελονιάζει Κύπρ. Ἐβελονιάσαν οὔλα τὰ λόμα σου Κύπρ. Ὅλα ντὸ εἶπε βελονιάσ' ἀτα Πόντ.* β) Διατηρῶ τι εἰς τὴν μνήμην Κύπρ. Σκῦρ.: *Ὁ,τ' ν' ἀκούση τ' ὅ,τι νὰ δῇ τὸ βελονιάζ' Σκῦρ. Τὰ μικρὰ ὅ,τι ἀκούσουν βελονιά-*

ζουν τα Κύπρ. 3) Λαμβάνω σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν, προσέχω Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σκῦρ.: *Ἐρρώστησε τὸ παιδί μου καὶ δὲ ἀδὸ βελόνιασε Ἀπύρανθ. Ἡκουσά το, μὰ δὲ ἀδὸ βελόνιασε αὐτόθι.* || Φρ. *Τὰ βελόνιασε* (τὰ ἔλαβεν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν, συνών. φρ. *τά'δε σε σε ψιλὸ μαντήλι*) Σκῦρ. 4) Ἐπιδεξίως μεταχειρίζομαι τινα Πάξ. 5) Περιπλέκω, ἐμβάλλω εἰς ἀμχανίαν Κεφαλλ.

βελόνιασμα τό, πολλαχ. βελονιάσμαν Πόντ. (Χαλδ.) βελονιάγμαν Πόντ. (Χαλδ.) βελονίαμα Πόντ. (Κοτύωρ.) βελόνιασμα Ἰθάκ. Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βελόνιασμα Ἰμβρ. Σαμοθρ. Στερελλ. Αἰτωλ. (Καλοσκοπ.) βολόνιασμαν Λυκ. (Λιβύσσ.) βολόνιασμαν Πόντ. (Τραπ.) βολόνιαγμαν Πόντ. (Τραπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. βελονιάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Α) Κυριολ. 1) Τὸ πέρασμα τῆς κλωστῆς εἰς τὴν ὁπὴν τῆς ραπτικῆς βελόνης πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) 2) Τὸ πέρασμα τῶν νημάτων τοῦ στημονίου διὰ τῶν μιταρίων Ἰθάκ. Κρήτ. (Σητ.): *Τὸ βελόνιασμα τ' ἀνυφαντικὸν Σητ.* 3) Ὁ διὰ βελόνης νυγμὸς Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. 4) Ἡ διὰ τομῆς εἰσαγωγή εἰς μηρὸν κριοῦ λεπτοῦ τεμαχίου ὅσπου κυνὸς διὰ νὰ καταστή οὗτος καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ γεννώμενα ἀπρόσβλητα ἀπὸ ὠρισμένας νόσους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Β) Μεταφ. 1) Τὸ νὰ βλέπῃ τις μετὰ προσοχῆς Πόντ. 2) Τὸ νὰ ἐνθυμῆται τις λεπτομερῶς Πόντ.

βελονιάστρα ἡ, ἀμάρι. βελονιάστρα Κρήτ. (Σητ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. βελονιάζω καὶ τῆς καταλ. -τρα.

1) Κόρη ἡ γυνὴ βοηθοῦσα εἰς τὸ πέρασμα τῶν νημάτων τοῦ στημονίου διὰ τῶν μιταρίων. 2) Παχεῖα ξυλίνη βελόνη διὰ τῆς ὁποίας διαπερᾶται ἡ βρακοζώνη εἰς τὸ βρακί. Συνών. βρακοζωνιαστήρι βρακοζωνιάστρα, βρακοζωνίστρα, βρακοζωνολόγος, βρακοζωνόξυλο.

βελονίδα ἡ, Βιθυν. (Προῦς.) Θεσσ. Ἴος Ἴων. (Κρήν.) Κάμπ. Κέρκ. Κρήτ. (Σφακ.) Κύθν. Κύπρ. Μῆλ. Μύκ. Νάξ. Σῦρ. Χίος κ.ά. — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 430 καὶ 463 βελονίδα Θράκ. (Αἶν.) Ἰμβρ. βελονία Κάμπ. βολονίδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βελανίδα Ζάκ. Ἡπ. Κέρκ. Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Μεγίστ. Νάξ. Πάρ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Σέριφ. Σῦρ. Χίος βελανίδα Μεγίστ.

Τὸ μεσν. οὐσ. βελονίδα, ὃ ἐκ τοῦ ἀρχ. βελονίς.

1) Καρφίτσα κοσμητικὴ Ἰμβρ.: *Φουρεῖ χ'σὴ βελονίδα 'ζ' δού λιμουδέτη τ'.* 2) Ἦλος τῶν οἰκοδομῶν Βιθυν. (Προῦς.) 3) Μεγάλῃ βελόνῃ πρὸς ραφὴν σάκκων Κύπρ. Συνών. σακκορράφα. 4) Οἱ ἰχθύς ἐκ τῶν φυσοστόμων (physostomi) τῆς τάξεως τῶν μαλακοπτερυγίων (malacoptyergii), βελόνη ἡ κοινὴ (belone vulgaris) ἡ τοῦ Ὀππιανοῦ ραφίς (Ἀλιευτ. 1, 178) ὃ τῶν ἀρχαίων σαργίνος καὶ σύγγναθος ἡ ραφίς (syngnathus acus) τῆς οἰκογενείας τῶν λοφιοβραγχίων (lophiobranchii) ἡ τῶν ἀρχαίων βελόνη, ἡ βελονίδα τοῦ Πουλλολόγου στ. 87 (ἐκδ. Wagner σ. 182) (ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929/32) 206) Ζάκ. Ἡπ. Θεσσ. Ἴος Ἴων. (Κρήν.) Κάμπ. Κέρκ. Κρήτ. Κύπρ. Λευκ. Μεγίστ. Μύκ. Νάξ. Πάρ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Σέριφ. Σῦρ. Χίος κ.ά. — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Βλαστ. 430. Συνών. βελόνια (Ι) 10, βελονήθρα, βελονίδι 3.

5) Τὸ φυτὸν ὄνωνις Κρήτ. (Σφακ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 463. Συνών. ἄωνίδα 1.

6) Ὁ νεαρὸς λοβὸς τοῦ φασηόλου Κύθν. Μῆλ. κ.ά. Συνών. βελονίδι 5. [**]

